

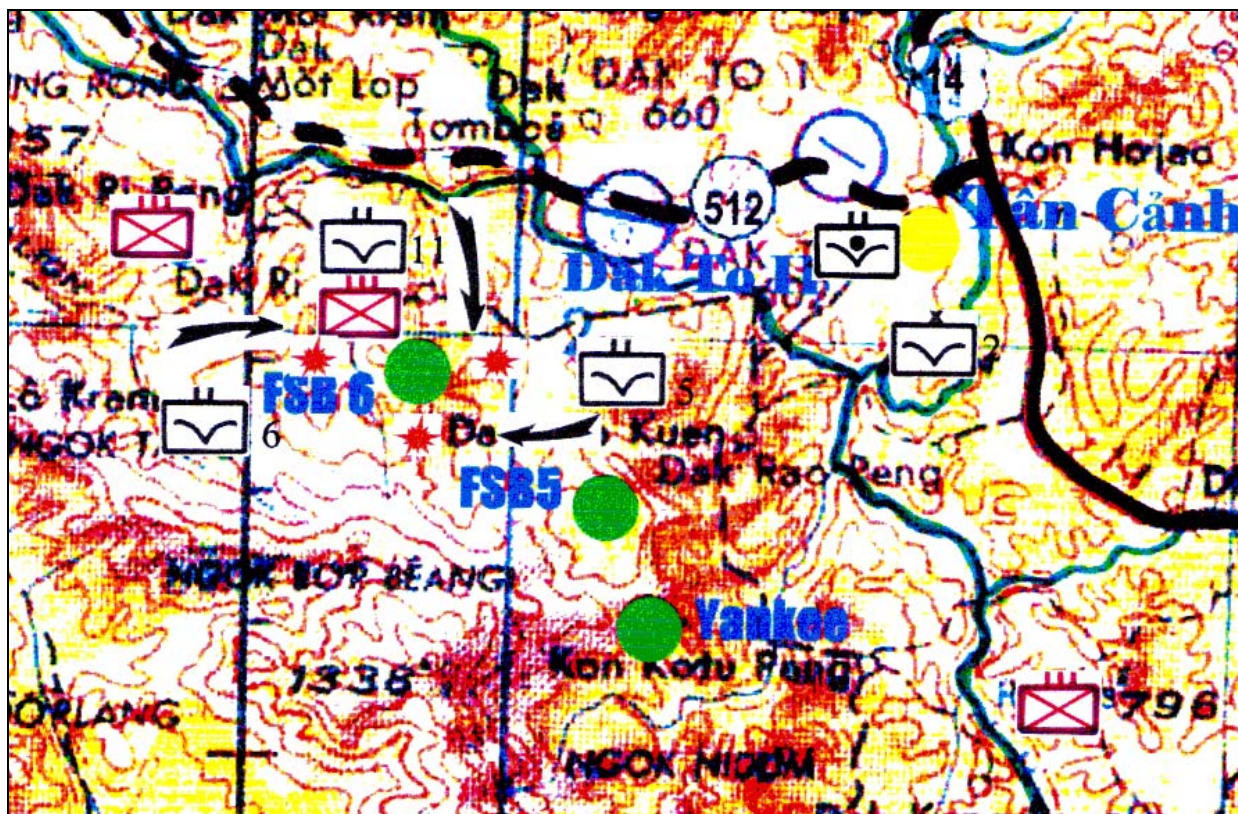

Binh Chủng Nhảy Dù 20 Năm Chiến Sự

Trận đánh Căn Cứ Hỏa Lực 6

(từ ngày 4/4/1971 đến 17/4/1971)

Tại chiến trường Hạ Lào đầu năm 1971, tất cả các cơ sở tiếp liệu, tiếp vận của địch quân, đều bị QLVNCH đâm nát, nếu địch quân muốn phục hồi cũng phải mất thời gian dài, ít nhất là từ 6 tháng trở lên, nguồn tiếp tế từ Bắc vào Nam bị tê liệt, tan nát, nhưng địch quân muốn cho thế giới thấy rằng nguồn tiếp tế này không hề bị ngăn trở bởi cuộc hành quân vào Hạ Lào của chúng ta, nên địch đã mở cuộc tấn công vào Căn Cứ Hỏa Lực (CCHL) số 6 nằm ở hướng Tây của cứ điểm Tân Cảnh, Kontum. Cuối tháng 3/1971, mặt trận B3/CSBV do Hoàng Minh Thảo chỉ huy tung ba trung đoàn chính quy thuộc Sư Đoàn 968, một tiểu đoàn phòng không, một tiểu đoàn súng nặng, và một tiểu đoàn đặc công để đánh chiếm Căn Cứ Hỏa Lực 6. CCHL số 6 là một trong một dãy những cao điểm chạy dài từ Bắc xuống Nam với những Căn Cứ 6, 5, Yankee, Charlie và Hotel tọa lạc trên dãy núi hình cánh cung Rocket Ridge nằm dọc theo phía Tây Quốc Lộ 14 khoảng 12 cây số, ở khoảng giữa Tân Cảnh và Kontum.

Bản đồ trận đánh tại CCHL số 6

Theo tin tức tình báo, BTL/QĐ II ghi nhận Cộng Sản Bắc Việt (CSBV) đã sử dụng Trung Đoàn chính quy 66 từ mật khu 609 bên Lào đã xâm nhập vào khu vực thung lũng phía Tây Nam của Dakto và ém quân sẵn tại đây từ thời gian trước, đã nhận được tiếp vận đầy đủ để bao vây và tấn công căn cứ 6 từ trung tuần tháng 3. Hai trung đoàn 31 & 28 còn lại cùng với đơn vị súng nặng chặn đánh quân tăng viện. Tất cả súng phòng không và đại pháo của địch đều được chôn sâu vào sườn núi để tránh sự không tập của ta. Lúc trận chiến xảy ra, lực lượng trú phòng tại căn cứ này do một Tiểu Đoàn Bộ Binh và một pháo đội 105 ly của SĐ22BB đảm trách. Căn cứ đã bị vây hãm suốt 13 ngày liền, Việc tiếp tế và tản thương gần như tê liệt, quanh căn cứ quân địch sử dụng trên 10 khẩu phòng không, đào hầm hào ếch để phòng thủ, chống lại hỏa lực của không quân và pháo binh VNCH, đồng thời những hầm hào ếch lại rất lợi thế cho địch ẩn nấp và chiến đấu với đơn vị đến giải tỏa. Vì vậy các đơn vị ta tiến quân từ dưới lên đều bị cầm chân không tiến được, để rồi bị thiệt hại do súng cối và súng 75 ly không giật.

Từ trên cao nhìn xuống, Căn Cứ 6 hình tam giác màu đất đỏ nằm chơ vơ trên đỉnh, ngay chính giữa trại, lá cờ vàng ba sọc đỏ nhỏ xíu phất phơ trước gió, xung quanh căn cứ triển núi dựng đứng, rừng xanh mọc rậm rạp đến ngang lưng chừng núi, tiếp nối tới đỉnh chỉ là những bãi cỏ vàng cháy xém. Những vết bom đạn pháo kích lỗ chỗ khắp nơi, những công sự chiến đấu vỡ nát không nhận ra hình thù, còn ngun ngún khói bốc. Hai khẩu đại bác 105 ly màu đen nổi bật lên trên nền đất đỏ. Sát về phía Bắc, gần ngay hàng rào phòng thủ là một vòng tròn bãi đáp của trực thăng, ở giữa một chữ H sơn màu trắng còn nhận ra lơ mơ. Tất cả là hình ảnh của một bãi chiến trường còn phảng phất mùi tử khí, hiện đang yên ắng trong sự căng thẳng, rình rập, đe dọa.

Chung quanh CCHL số 6, các phi cơ quan sát xác định địch quân có 7 vị trí súng cối và các loại súng nặng, vì thời tiết xấu, Không quân không thể yểm trợ hỏa lực và cũng không thể tản thương và tiếp tế cho binh sĩ tham chiến. Thiếu Tướng Lê Ngọc Triển, Tư Lệnh SĐ22BB đã sử dụng 5 đơn vị cấp Tiểu Đoàn Bộ Binh của SĐ22BB, để mở cuộc hành quân Quang Trung 22/1 để bẻ gãy kế hoạch bao vây của địch và gây tổn thất nặng nề cho Trung Đoàn 66 CSBV, nhưng vẫn chưa giải tỏa được áp lực địch chung quanh căn cứ. Địch quân đang cố gắng tăng cường thêm quân để dứt điểm CCHL số 6, đơn vị phòng thủ của ta vẫn chiến đấu kiên cường và còn giữ vững được căn cứ này. Trước tình hình bị đất như thế, Quân Đoàn II đã yêu cầu Bộ Tổng Tham Mưu tăng viện lực lượng tổng trừ bị. Và đã được Bộ TTM gởi tăng viện LĐ2ND với 3 Tiểu Đoàn 5, 6 & 11ND do Đại Tá Trần Quốc Lịch làm LĐT.

Lực lượng Bạn

- Bốn mươi lăm (45) chiếc Trực Thăng thuộc hai phi đoàn Không Quân Việt Nam Cộng Hòa và hai phi đoàn Không Lực Hoa Kỳ tại Cao Nguyên.
- Hai (2) chiếc CNC (trực thăng dành cho các sĩ quan chỉ huy).
- Hai (2) phi đội trực thăng võ trang AH-1 Cobra..
- 3 pháo đội 105 ly của Tiểu Đoàn 2 Pháo Binh Nhảy Dù, bốn pháo đội 105 ly và một pháo đội 155 ly của Pháo Binh Sư Đoàn 22 Bộ Binh.
- Lữ Đoàn 2 Nhảy Dù, Lữ Đoàn Trưởng Đại Tá Trần quốc Lịch, Lữ Đoàn Phó Trung Tá Nguyễn văn Vỹ
 - * TĐ5ND, Tiểu Đoàn Trưởng Trung Tá Nguyễn chí Hiếu, Tiểu Đoàn Phó Thiếu Tá Lê Hồng
 - * TĐ6ND, Tiểu Đoàn Trưởng Thiếu Tá Nguyễn văn Đĩnh, Tiểu Đoàn Phó Thiếu Tá Nguyễn đình Ngọc
 - * TĐ11ND, Tiểu Đoàn Trưởng Trung Tá Ngô lê Tĩnh, Tiểu Đoàn Phó Thiếu Tá Lê văn Mễ
 - * TĐ2PBND, Tiểu Đoàn Trưởng Thiếu Tá Bùi đức Lạc , Tiểu Đoàn Phó Thiếu Tá Lâm quang Thường.
 - * Và các đơn vị yểm trợ ĐĐ2QYND, ĐĐ2CBND và Trung Đội 2TTND.

Lực lượng Địch

- 3 Trung Đoàn Bộ-Binh chính quy 28, 66 & 31. (3 Tiểu Đoàn bao vây căn cứ 6 , 6 Tiểu đoàn (2 Trung Đoàn theo cung từ của tù binh) án ngữ trên các trục lộ dẫn đến căn cứ 6 theo chiến thuật “đá-viên”)
- 1 Tiểu Đoàn phòng không có 10 khẩu đội án ngữ trên đồi 1250.
- 1 Tiểu Đoàn súng nặng.
- 1 Tiểu Đoàn đặc công.

Fire Support Base (FSB) 6

Ngày 4/4/1971 -Lữ Đoàn 2 Nhảy Dù gồm TĐ5ND, TĐ6ND , TĐ11ND, TĐ2PBND, ĐĐ2QYND , ĐĐ2CBND và Trung Đội 2TTND được không vận lên Pleiku từ phi trường Đông Hà bằng phi cơ C141 của Hoa Kỳ tăng phái cho Sư Đoàn 22 Bộ Binh để mở cuộc Hành Quân Quang Trung 22/2 giải tỏa áp lực địch quân quanh căn cứ 6. Bộ Tư Lệnh hành quân của Sư Đoàn 22 được đặt tại thị xã Tân Cảnh.

Sau khi nhận lệnh hành quân Đại Tá Trần Quốc Lịch đã bay thám sát địa thế chiến trường suốt một ngày để tìm giải pháp chiến thuật thích hợp và lập tuyến xuất phát cho các đơn vị tham chiến. Đại Tá LĐT Lữ Đoàn 2 Nhảy Dù nhận định: Tình hình chưa nghiêm trọng lắm, địch quân chỉ muốn chứng tỏ khả năng có thể đương đầu với QL VNCH và chắc chắn sẽ không có khả năng kéo dài trận chiến. Và Ông đưa ra quyết định: Chúng ta sẽ đánh từ trên xuống, phải cố gắng làm vô hiệu các khẩu súng cối, và tiêu diệt các ổ phòng không bằng kế hoạch hỏa tập GAP (Ground and Air Preparation), sau đó trực thăng vận các đơn vị vào vùng.

Quan sát trên bản đồ khả dĩ chúng ta chỉ có hai bãi đáp có thể sử dụng được, bãi số 1 ngay trên đỉnh 1250, tức tiền đồn của CCHL số 6, nay đã bị địch chiếm, theo Phòng 2 của SĐ22BB thì chung quanh đây có tới trên 10 vị trí phòng không, bãi số 2 ngay tại CCHL số 6 với cao độ 1200 . Tại bãi số 2 bất lợi nhiều hơn vì địch đã điều chỉnh sẵn cối từ nhiều vị trí khác nhau vào CCHL số 6, cũng như phòng không của địch đã chuẩn bị sẵn sàng để hạ máy bay khi đáp xuống căn cứ .

Đại Tá LĐT ra lệnh cho TĐT/TĐ2PBND: *Này mấy thằng phòng không nhờn nhờ quá, ngày mai anh phải thiệt tụi nó như anh đã làm ở Campuchia nghe không; Dùng pháo bình dập cho tụi nó một trận.*

Sáng sớm ngày 6/4 1971 các đơn vị vào vùng hành quân bằng đường bộ xe bắt đầu lăn bánh lúc 6:00G ngoại trừ Tiểu Đoàn 5 và Tiểu Đoàn 6 ở lại để trực thăng vận thẳng vào mục tiêu.

Vừa đến vùng hành quân, ngày hôm sau 6/4/1971, Tiểu Đoàn 11 Nhảy Dù được điều động tấn công chặn địch ở mạn sườn phía Bắc của Căn Cứ Hòa Lực 6.(Trung Tá Ngô Lê Tĩnh chỉ huy), để chặn đường rút lui của Cộng quân. TĐ11ND bung ngay vào trận địa, sẽ cố gây áp lực sườn phía Bắc của căn cứ, đề nghị binh cho địch hiểu lầm rằng chúng ta sẽ đánh bằng đường bộ, như những đơn vị Bộ Binh trước đã làm.

Bắt đầu lúc 18:00giờ chiều (ngày N-1) BCH/LĐ2ND đã yêu cầu các cố vấn Mỹ gọi hai phi vụ thả 2 quả bom không lò BLU-82B (*Daisy Cutter*) để khai quang dọn bãi đáp trong khu vực rừng già tại bãi số 1 ngay trên đỉnh 1250 và bãi số hai tại một đỉnh đồi ở phía Đông CCHL 6, hai quả bom này đã đánh trúng BCH của một trung đoàn CS và tiêu diệt hầu hết các cán bộ cao cấp của đơn vị này. Do đó Bộ chỉ huy chiến trường của tướng VC Hoàng Minh Thảo đã ra lệnh cho các đơn vị của họ tìm cách tháo chạy để tránh thiệt hại tiếp. Sau đó kế hoạch tác xạ TOT (time on target) bắt đầu, hàng trăm đạn pháo tác xạ vào những vị trí súng cộng đồng của địch và những vùng nghi ngờ tập trung quân hay Bộ Chỉ Huy của địch.

Trên 3000 đạn pháo binh đủ loại được trải dài như tấm thảm B52. Suốt đêm 6 rạng 7 tháng 4/1971, Tiểu Đoàn 11ND vùng vẫy tung các đợt tấn công nghi binh từ đỉnh Ngok Tang lên thẳng Ngok Ring Rua Căn Cứ Hỏa Lực 6, giáp mặt với một lực lượng bộ-chiến Bắc Việt. Đơn vị Cộng quân này có vẻ tránh né giao chiến với lực lượng Dù. Tiểu Đoàn Trưởng TĐ11 Dù đã cho các binh sĩ dùng lựu đạn để tấn công vào các vị trí ẩn nấp của địch quân dưới các cội cây cổ thụ trong rừng già và các vị trí có đặt súng cối, phòng không của địch làm bọn chúng phải hoảng sợ bỏ chạy.

Ngày N (mùng 7 tháng 4 năm 1971) mọi người còn đang ngái ngủ, nhưng các chiến sĩ nhảy dù thuộc LĐ2ND và TĐ2PBND đã thức làm việc, liên lạc, phối hợp điều chỉnh tác xạ GAP, phối hợp đồ quân nhíp nhằng, vì đơn vị trực thăng Hoa Kỳ là đơn vị đổ quân đầu tiên xuống LZ đúng giờ G-0 rất nguy hiểm nếu phối hợp loạn xạ là súng đầu ngay.

Đúng 10:30G (tức 7,30 giờ thực tế) mặt trời vừa ló dạng, các loạt đạn pháo binh đầu tiên nổ trên mục tiêu theo ý muốn, những vùng địch nguy trang kín đáo, hỏa lực của Phi cơ và Pháo Dù đã khóa mồm các khẩu phòng không của địch quanh ngọn đồi. Liên sau đó Không Quân Việt Nam vào vùng đánh vào các mục tiêu theo đúng kế hoạch hỏa yểm.

Giờ G -10 năm trái đạn khói nổ trên LZ, phi đội Cobra sà vào LZ đánh dọc hai bên sườn, không một phản ứng của địch quân, chúng đã bị hỏa lực của ta vùi dập không giám ngóc đầu dậy. Máy bay CNC xuống thấp hơn bay trong tầm của phòng không địch, nhưng các xạ thủ phòng không của địch còn đang lẩn trốn vì bị ăn đạn liên tục từ hôm qua đến nay đã mệt nhừ, hoặc giả có thể chúng đã bị tiêu diệt vì trận không tập, như vậy là kế hoạch hỏa yểm đã thành công.

Giờ G -7 những loạt đạn nổ nhanh, vũ bão của TĐ2PBND ào ạt dội trên mục tiêu lúc đó LZ bụi đỏ bốc lên bay mù mịt, rồi ba trái khói nổ trên LZ, Pháo đội ngưng tác xạ và với liên đội trực thăng võ trang kèm hai bao vùng, đoàn trực thăng chở quân sà vào LZ đổ quân (45 Trực Thăng chuyên quân, 2 CNC, 2 Phi đội AH-1 Cobra).

Những “Thiên Thần Sát Địch” của TĐ6ND phóng mình nhanh ra khỏi trực thăng đuổi theo làn đạn của không pháo, chúi dưới làn khói đạn vừa nổ lao tới các vị trí phòng không của địch, nhanh như đàn chim cắt, lẹ như đàn chim ó săn mồi, hoàn toàn không nghe tiếng súng cá nhân cũng như lựu đạn. Từng trực thăng đáp xuống, tiếng báo cáo quen thuộc của các tiền sát viên pháo binh đi với hai đại đội xuống bãi đáp, tường trình về điểm đứng và tình hình chiến sự, xen lẫn tiếng hô xung phong của các Chiến Sĩ TĐ6ND vang vang trong ống liên hợp. Đại Tá LĐT ra lệnh TĐ6ND ngay 15 phút đầu phải thanh toán xong toàn bộ các vị trí phòng không của địch.

Ngay đợt đầu ta hoàn toàn vô sự, bắt sống 12 địch quân còn đang chúi đầu tránh pháo, và tịch thu sáu khẩu phòng không, rồi cứ từng bậc từng bậc các trung đội Nhảy Dù của TĐ6ND bung rộng ra. Tiếng báo cáo thu chiến lợi phẩm vang trên hệ thống chỉ huy, tiếng Tiểu Đoàn Trưởng TĐ6ND đồng dục điều quân trong hệ thống nội bộ.

Trong lúc đó Pháo Binh cũng như Không Quân di chuyển hỏa lực sang các mục tiêu định sẵn trong kế hoạch hỏa yểm, đợt thứ hai đổ quân toàn bộ TĐ6ND xuống cũng vô sự, không một tiếng súng lớn của địch, sau đó TĐ6ND đánh sang sườn phía Tây của căn cứ hỏa lực số 6.

Tiếp theo đó là hai đợt đổ quân của Tiểu Đoàn 5 ND do Trung Tá Nguyễn Chí Hiếu chỉ huy. Theo kế hoạch hành quân, TĐ5ND được thả xuống bãi đáp số 2 tại đỉnh đồi ở phía Đông CCHL 6. Sau khi toàn bộ tiểu đoàn đã nhảy xuống trận địa, Trung Tá Hiếu cho lệnh Tiểu Đoàn mở rộng đội hình tác chiến tiến quân ồ ạt tấn công địch về sườn núi phía Đông của ngọn Ngok Ring Rua (CC6). Đại đội 54 đánh ngay trên đường đi để vào bắt tay với đơn vị trú phòng của Căn Cứ Hỏa Lực 6. Còn lại 3 đại đội tác chiến 51, 52, 53 và đại đội chỉ huy tiếp tục thọc sâu bên sườn địch tấn chiếm đỉnh đồi 1021 triệt hạ các ổ phòng không của địch quân. Do địa thế rừng rậm dày đặc cây cối to lớn, Cộng quân lại ẩn nấp dưới hầm hố đào sẵn kiên cố, lính Dù phải dùng lựu đạn đánh sập lá chắn để dành từng gốc cây, từng thước đất với địch quân.

Cùng lúc diễn ra cuộc tấn công của Tiểu Đoàn 5 Dù ở sườn Đông căn cứ, thì tại sườn phía Tây, Tiểu Đoàn 6 Dù, hai đơn vị Mũ Đỏ dàn đội hình tác chiến mở rộng vòng đai tiến cách LZ khoảng 600 mét thì đụng độ dữ dội với đơn vị địch.

Do bị đánh từ ngang hông và cả hai phía Đông & Tây, các vị trí súng cộng đồng của Cộng quân đã không sử dụng được vì tất cả công sự chiến đấu của địch quân đều đảo hướng xuống chân núi, hoặc

hướng lên căn cứ 6, không có một hầm nào hướng ngang hông cả, vì vậy nay không sử dụng được địch quân lương cuống hoàn toàn mất tinh thần, lớp chết lớp bỏ chạy tán loạn hàng ngũ, bỏ lại cả xác cấp chỉ huy Tiểu Đoàn Trưởng, nằm vắt ngang giao thông hào, nhất là đối đầu với chúng lại là đơn vị Thiên Thần Sát Cộng, đánh như vũ bão không cho chúng kịp thở. Đến chiều tối các Thiên Thần Mũ Đỏ đã làm chủ trận địa.

Ngày 8 /4/1971 các đơn vị Nhảy Dù tiếp tục mở rộng đội hình truy kích Cộng quân quanh căn cứ. Khai thác cung từ của tù binh, Bộ Chỉ Huy cuộc hành quân đã biết rõ kế hoạch phối trí lực lượng của Cộng quân quanh căn cứ 6 như sau: 3 tiểu đoàn bộ đội bao vây Căn Cứ Hòa Lực 6, trong đó một tiểu đoàn dàn quân ở sườn Đông (hướng tiến quân của Tiểu Đoàn 5 Nhảy Dù), 2 tiểu đoàn trái quân ở sườn Tây (hướng tiến quân của Tiểu Đoàn 6 Nhảy Dù). Ngoài ra một đơn vị phòng không gồm 10 khẩu đội đã án ngữ Đồi 1250 (tiền đồn của Căn Cứ Hòa Lực 6).

Trong ngày 7 tháng 4/1971, 10 khẩu đội phòng không của địch quân đã bị tiêu diệt hoàn toàn, trong đó Tiểu Đoàn 6 Nhảy Dù đã tịch thu được 6 khẩu còn nguyên vẹn, xạ thủ của 6 khẩu đội này có một số chết, một số bị bắt tại trận. Bốn khẩu còn lại bị TĐ5ND dùng pháo dập tiêu diệt cả xạ thủ lẫn súng. Về nhân mạng, phân nửa quân số của trung đoàn Cộng Sản bị chết ngay tại trận địa, số còn lại tháo chạy.

Tiếp tục cuộc hành quân truy lùng, các đơn vị Lữ Đoàn 2 Dù tìm được các hồ cá nhân được nguy trang kín đáo, các hầm chỉ huy đào ngay dưới những khối đá lớn, nên các đợt phi pháo của Không quân đã không ảnh hưởng đến các công sự kiên cố này.

Theo cung từ của tù binh CS tổng kết hai ngày đầu hỏa tập: Tiểu đoàn phòng không bị tiêu diệt hoàn toàn, trung đoàn bị thiệt hại 1/2 quân số, số còn lại như rắn không đầu, tinh thần chiến đấu không còn, đa số tháo chạy trời chết, chỉ những đơn vị không còn đường chạy mới phải đương đầu với các đơn vị Mũ Đỏ. Hai trung đoàn còn lại một trung đoàn chặn đánh quân đến tiếp viện, chúng bố trí tại những nơi mà chúng tiên đoán các đơn vị của ta sẽ tiến quân, Trung Đoàn khác là đơn vị trừ bị của Sư Đoàn 968. Khi các hỏa tập TOT ngày N-1 trúng ngay Trung Đoàn trừ bị, Trung Đoàn chặn viện và bộ tư lệnh Sư Đoàn, nên 3 đơn vị này đã rút lui ngay đêm 7/2/1971, chúng sợ ở lại sẽ bị tổn thất thêm, vì vậy các đơn vị LĐ2ND thật sự chỉ chạm trán với Tiểu đoàn phòng không, tiểu đoàn đặc công và ba tiểu đoàn chiến đấu.

(Nếu điều quân từ dưới đánh lên, các đơn vị Nhảy Dù sẽ phải đương đầu với 4 tiểu đoàn đã viện, sau đó đụng với một trung đoàn có đặc công tăng cường, và một tiểu đoàn phòng không. Tiến quân như vậy, một vài tháng không hiểu có làm nên cơm cháo gì hay không, hơn thế nữa cuộc chiến càng kéo dài thì tinh thần chiến đấu của binh sĩ càng xuống thấp. Thật sự việc quyết định của cấp chỉ huy vô cùng lợi hại cho đơn vị).

Sau 13 ngày hành quân, Các đơn vị Nhảy Dù đã làm cỏ sạch sẽ quân địch. Quân Dù đã áp dụng chiến thuật từ trên cao đánh xuống và xuyên hông địch, dùng vũ khí công phá như đại bác 90 ly và 57 ly không giật cũng như súng phóng hỏa tiễn M72 để triệt hạ các công sự phòng thủ, các ổ phòng không hay đại pháo của địch. Cộng quân bị vây đánh từ nhiều hướng mà chúng không thể tiên liệu được nên không còn đủ khả năng áp đảo căn cứ 6. Ngày 15/4 Căn cứ 6 hoàn toàn được giải tỏa với tiếng reo hò mừng rỡ của các chiến sĩ SĐ22BB đang tử thủ. Sau đó Lữ Đoàn 2 ND trở về Saigon, và khoảng 4 tuần sau, Cộng quân lại huy động một lực lượng hùng hậu cấp Trung Đoàn tấn công Căn Cứ Hòa Lực số 5 do một Tiểu Đoàn /SĐ22BB trấn giữ để trả thù cho các đơn vị Cộng quân vừa bị tiêu diệt.

Tài liệu tham khảo :

- Giải tỏa CCHL SỐ 6 TÂN CẢNH của Bùi Đức Lạc trên trang nhà Nhaydu.com.
- Thiên Hùng Ca QLVNCH của Phạm Phong Dinh - LĐ1 & 2 ND tại Căn Cứ 5 và Căn Cứ 6.
- Trận đánh căn cứ hỏa lực 6 năm 1971 của Vương Hồng Anh.
- Phỏng vấn các chiến hữu Nhảy Dù.

Tiểu Đoàn 5 Nhảy Dù lùng và diệt địch